

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 25/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť F. P., F., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva vlastníť a užívať majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 220/2006 a Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 CoE 34/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2007 doručená sťažnosť (doplnená 19. decembra 2007) F. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

a základného práva vlastníť a užívať majetok podľa čl. 20 ústavy postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 220/2006 a Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 CoE 34/07.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 15. decembra 2005 podal prostredníctvom súdneho exekútora Mgr. I. P. žiadosť okresnému súdu o udelenie poverenia na výkon exekúcie spolu s návrhom na výkon exekúcie. Dňa 22. marca 2006 okresný súd vydal uznesenie, ktorým žiadosť o poverenie na vykonanie exekúcie zamietol. Do 20. novembra 2007 nebol vydaný súhlas na vykonanie exekúcie. Na poverenie vykonania exekúcie sťažovateľ čaká už skoro dva roky, čo je neprimerane dlhý čas na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a vydanie súhlasu na výkon exekúcie.

Porušenie svojich práv vidí sťažovateľ v dĺžke konania prebiehajúceho na okresnom súde a krajskom súde, ako aj v porušovaní práva vlastníť a užívať majetok.

Sťažovateľ žiada vydať rozhodnutie, ktorým ústavný súd vysloví porušenie označených základných práv a prizná mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 047 520 Sk a trovy konania v sume 111 925 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom (sťažovateľ na čl. 6 dohovoru poukazoval iba v spojitosti s namietanými prietahmi podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pozn.).

Ústavný súd už o sťažnosti sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tomu zodpovedajúcemu čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 4 Er 220/2006 rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 389/06-8 z 13. decembra 2006, a preto podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde v tejto časti návrh sťažovateľa nie je prípustný.

V tejto súvislosti ústavný súd v citovanom rozhodnutí uviedol, že „...z uvedeného dôvodu ani uvedený postup Okresného súdu Bardejov v konaní o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi za účelom vymoženía pohľadávky sťažovateľa zjavne nemohol viesť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“.

K namietanému porušeniu čl. 20 ústavy okresným súdom a krajským súdom ústavný súd uvádza, že jeho právomoc má subsidiárny charakter a nastupuje vtedy, ak ochranu práv a slobôd neposkytujú fyzickým osobám a právnickým osobám všeobecné súdy (čl. 127 ods. 1 ústavy). Vlastníctvo sťažovateľovej pohľadávky v sume 1 538 310 Sk s prísl. voči spoločnosti K., P., je nesporné, o čom svedčí právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 14 C 236/94, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2005.

Na majetok povinného - spoločnosť K., bol 16. decembra 2002 Krajským súdom v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 5 K 162/02 vyhlásený konkurz. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu je, že v zmysle § 14 ods. 1 písm. e) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobúdať na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28).

Ak sťažovateľ nemôže uplatniť vymoženie svojej pohľadávky postupom podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, má podľa zákona o konkurze a vyrovnaní právo domáhať sa uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde voči dlžníkovi, ktorý je v úpadku. Ústavný súd zistil (z konania vedeného pred ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 389/06, pozn.), že sťažovateľ uvedené oprávnenia využil, o čom svedčí konkurzné konanie vedené Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 4 Cbi 30/2003, v ktorom pohľadávka sťažovateľa bola zaradená do 1. triedy a bude sa o nároku meritórne rozhodovať.

Vzhľadom na to bolo potrebné návrh sťažovateľa v časti týkajúcej sa porušenia čl. 20 ústavy okresným súdom a krajským súdom odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Napokon sťažovateľ namietal porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu. Predmetné ustanovenie ústavy garantuje sťažovateľovi právo na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov. Obsiahla judikatúra ústavného súdu v súvislosti s tým okrem iného uvádza, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí ešte sama osebe zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

Z predloženej sťažnosti i z jej príloh ústavný súd zistil, že ku dňu podania sťažnosti predstavovala doba trvania konania vedeného krajským súdom od 21. septembra 2007 do podania sťažnosti 21. novembra 2007 len 60 dní. V priebehu takého krátkeho času nemožno očakávať, aby ústavný súd konštatoval existenciu zbytočných prietáhov v konaní, zvlášť v tom prípade, ak postup krajského súdu nie je charakterizovaný nečinnosťou a v tejto lehote rozhodol o odvolaní. Preto ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré zákon o ústavnom súde kladie na podanie sťažovateľa, predovšetkým povinným právnym zastúpením sťažovateľa advokátom. Prípadné odstránenie takéhoto nedostatku podanej sťažnosti by totiž nevedlo k odlišnému rozhodnutiu o nej.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2008